

Sygn. akt I Ns 806/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Joanna Antoniszyn

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2016 roku na rozprawie

sprawy z wniosku **E. K.**

przy udziale (...) **S.A. w W.**

o ustanowienie służebności przesyłu

p o s t a n a w i a :

1/ ustanowić na nieruchomości wnioskodawczyni E. K., położonej w P., ul. (...), stanowiącej gospodarstwo rolne z zabudowaniami, działka numer (...), obręb (...), K., o powierzchni 4951 m², dla której Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie prowadzi księgę wieczystą numer (...) na rzecz uczestnika postępowania (...) S.A. w K. Oddział w W. służebność przesyłu polegającą na posadowieniu na nieruchomości:

- a/ napowietrznej linii energetycznej niskiego napięcia,
- b/ napowietrznej linii energetycznej średniego napięcia L 649-46,
- c/ przyłącza napowietrznego niskiego napięcia,
- d/ słupowej stacji transformatorowej R 646-46,

oraz dostępie do przedmiotowych urządzeń infrastruktury elektroenergetycznej w celu przeprowadzania inspekcji ich stanu, usunięcia wszelkich usterek i awarii oraz konserwacji i remontów, na obszarze o powierzchni 786 m⁽²⁾, oznaczonym kolorem brązowym na mapie stanowiącej załącznik do opinii biegłego z zakresu geodezji i wyceny nieruchomości A. Z.z dnia 07 sierpnia 2016 r. (karta 85-88 akt);

2/ zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwotę 11 700 zł (jedenaście tysięcy siedemset złotych) tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu;

3/ oddalić dalej idący wniosek;

4/ nakazać uczestnikowi postępowania uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę 2363,62 zł tytułem połowy kosztów sądowych, od których wnioskodawczyni została zwolniona;

5/ nakazać ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z zasądzonego na rzecz wnioskodawczyni w pkt 2 świadczenia kwotę 2363,62 zł tytułem połowy kosztów sądowych, od których wnioskodawczyni była zwolniona;

6/ ustalić, że wnioskodawczyni i uczestnik postępowania ponoszą we własnym zakresie koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni E. K. wniosła o ustanowienie na prawie własności nieruchomości gruntowej – gospodarstwa rolnego z zabudowaniami, obejmującej działkę gruntu numer (...) o powierzchni 4951 m², położonej w P., dla której Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie prowadzi księgę wieczystą numer (...) na rzecz uczestnika postępowania (...) S.A. Oddział w W. służebności przesyłu polegającej na posadowieniu:

1. napowietrzonej linii energetycznej niskiego napięcia R.649-46 o długości 38 m,
2. napowietrzonej linii energetycznej średniego napięcia L.649-46 o długości 81 m,
3. przyłącza napowietrznego niskiego napięcia,
4. słupowej stacji transformatorowej SN/n Nr.649-46,
5. dostępie uczestnika postępowania do przedmiotowych urządzeń infrastruktury
6. elektroenergetycznej w celu przeprowadzania inspekcji ich stanu, usunięcia wszelkich
7. usterek i awarii oraz konserwacji i remontów,

na czas nieokreślony za wynagrodzeniem rocznym w kwocie 5000 zł;

Na uzasadnienie wniosku wnioskodawczyni wskazała, że jest właścicielką nieruchomości gruntowej – gospodarstwa rolnego z zabudowaniami, obejmującego działkę gruntu nr (...) o pow. 4951 m², położonego w P., dla której Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie prowadzi księgę wieczystą (...) i na terenie tej nieruchomości posadowione są urządzenia infrastruktury technicznej wymienione w petitum wniosku, które stanowią własność uczestnika postępowania, a zostały posadowione bez zgody właściciela w latach 90-tych XX wieku. W celu prawidłowego korzystania z ww. urządzeń niezbędne jest wejście pracowników uczestnika na teren działki wnioskodawczyni, co wiąże się z koniecznością ustanowienia pasa eksploatacyjnego po 2 metry w obie strony od osi linii. Wnioskodawczyni wezwała uczestnika do zawarcia umowy w zakresie służebności przesyłu z wynagrodzeniem rocznym w wysokości 5000 zł oraz wypłatę odszkodowania za 10 letni okres w wysokości 50 000 zł, na co uczestnik zaproponował jedynie kwotę 4 971,52 zł łącznie z obu tytułów, którą wnioskodawczyni uważa za zbyt niską, nie uwzględniającą obniżenia wartości nieruchomości z powodu posadowienia ww. urządzeń i duże ograniczenia w możliwości wykorzystania części nieruchomości na cele budowlane.

Uczestnik postępowania w odpowiedzi na wniosek uznał roszczenie co do zasady za wynagrodzeniem w kwocie 4000 zł, wskazując iż winno ono mieć charakter jednorazowy, a nie okresowy. Podniósł, że wnioskodawczyni nabyła nieruchomość z istniejącymi urządzeniami linii przesyłowej, a więc znała stan faktyczny i prawny, ponadto zarzucił, iż wynagrodzenie za ustanowienie służebności nie ma za zadanie rekompensować obniżenia wartości nieruchomości z powodu lokalizacji urządzeń przesyłowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni E. K. jest właścicielką nieruchomości rolnej, położonej w P., działka gruntu nr (...) o pow. 0,4951 ha, zabudowanej budynkiem mieszkalnym i gospodarczym, dla której Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie prowadzi księgę wieczystą (...). Wnioskodawczyni nabyła przedmiotową nieruchomość na podstawie umowy darowizny z dnia 03 stycznia 2013 r. od ojca A. S.. Wnioskodawczyni mieszkała tam od dziecka z rodzicami, a obecnie mieszka z mężem, który nie pracuje, małoletnim dzieckiem i rodzicami. Utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych. Nieruchomość sklasyfikowana jest w ewidencji gruntów jako grunty rolne zabudowane klasy Br/RIIIa. Nieruchomość zasilana jest w

energię elektryczną z przyłącza położonego na działce wnioskodawczyni z linii przesyłowej uczestnika. Przez działkę przebiegają także pozostałe media, linia przesyłowa gazu biegnie przez działkę wzdłuż ogrodzenia, poprzecznie do linii elektrycznej, a wodociąg przebiega skośnie środkiem działki.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawczyni

opinia biegłego A. Z. – badanie ewidencji gruntów (k. 103)

Na terenie nieruchomości wnioskodawczyni posadowione są urządzenia infrastruktury technicznej w postaci: napowietrzonych linii energetycznych niskiego napięcia R.649-46 o długości 38 m, napowietrzonych linii energetycznych średniego napięcia L.649-46 o długości 81 m, przyłącza napowietrznego niskiego napięcia, słupowej stacji transformatorowej SN/n Nr.649-46. Wskazane urządzenia stanowią obecnie własność uczestnika postępowania, jako przedsiębiorstwa przesyłowego, a zostały posadowione bez zgody właściciela w latach 90-tych XX wieku. (niesporne)

W celu prawidłowego korzystania z ww. urządzeń niezbędne jest wejście pracowników uczestnika na teren działki wnioskodawczyni. Konserwacji pracownicy zazwyczaj dokonują z urządzenia z wysięgnikiem bez konieczności wjazdu na teren nieruchomości, czasem przechodząc przez ogrodzenie posesji wnioskodawczyni z drogi.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawczyni

Wnioskodawczyni wezwała uczestnika do zawarcia umowy w zakresie służebności przesyłu z wynagrodzeniem rocznym w wysokości 5000 zł oraz wypłatę odszkodowania za 10 letni okres w wysokości 50 000 zł, na co uczestnik zaproponował jedynie kwotę 4 971,52 zł łącznie z obu tytułów. (niesporne)

Dla obszaru na którym położona jest nieruchomość wnioskodawczyni miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zatwierdzony uchwałą Rady Miejskiej P. z dnia 24 września 2003 r. nr (...) przewiduje zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, tereny działalności produkcyjnej – oznaczone symbolem 10.7 MW.PP. W planie dopuszcza się rozbudowę, względnie budowę nowych obiektów budowlanych o funkcji zgodnej z przeznaczeniem podstawowym terenu. Obowiązuje zakaz lokalizacji obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi w strefie oddziaływania napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia 20 kV wraz ze stacją transformatorową.

Wartość rynkowa nieruchomości, jako prawa własności gruntu, oszacowana została na 37,80 zł za m². Biegły na planie oznaczył położenie słupów linii energetycznej na powierzchni nieruchomości wnioskodawczyni i przebieg linii napowietrznych, określił powierzchnię objętą służebnością na 786 m², w tym powierzchnię zajęta pod słupy i szerokość pasa wokół słupów, wyłączających całkowicie możliwość użytkowania przez właściciela nieruchomości na 43 m² oraz ustalił metodą szacowania pośredniego wartość wynagrodzenia za obciążenie nieruchomości służebnością przesyłu na kwotę 11 700 zł.

Dowód: opinia biegłego A. Z.

Rozważania prawne.

Zgodnie z art. 305¹ k.c. nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 k.c. (urządzenia służące do doprowadzania lub odprowadzania m.in. energii elektrycznej oraz inne urządzenia podobne) prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu). Według art. 305² § 2 k.c. jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 k.c., właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu.

Zgodnie z art. 305⁴ k.c. do służebności przesyłu stosuje się odpowiednio przepisy o służebnościach gruntowych.

Służebność przesyłu jest ustanawiana na rzecz przedsiębiorcy za odpowiednim wynagrodzeniem należnym od przedsiębiorcy na rzecz właściciela nieruchomości obciążonej. Wynagrodzenie to co do zasady powinno mieć charakter świadczenia jednorazowego, choć dopuszcza się również postać świadczeń okresowych. Wnioskodawczyni domagała się wynagrodzenia rocznego lub wynagrodzenie jednorazowego uwzględniającego obniżenie wartości nieruchomości równe różnicy pomiędzy wartością nieruchomości rolnej, a wartością jaką mogłaby uzyskać sprzedając działkę jako budowlaną, przy czym twierdziła, że z powodu przebiegu linii przesyłowej uczestnika co najmniej 2000 m² nie może być w ten sposób wykorzystane.

Uczestnik uznał żądanie wniosku za jednorazowym wynagrodzeniem, sporna była więc tylko wysokość tego wynagrodzenia. Zażądano zatem przesłanki do ustanowienia na nieruchomości wnioskodawczyni służebności przesyłu na rzecz uczestnika w odniesieniu do linii napowietrznych posadowionych na fragmencie działki gruntu nr (...). Bezsporne było także, iż żądanie do ustanowienia służebności przesyłu jest konieczna dla właściwego korzystania z ww. urządzeń przesyłowych uczestnika, chociaż sama uciążliwość nie była związana ze sposobem obsługi, czy naprawy sieci, lecz samym przebiegiem linii przesyłowej. Powyższe okoliczności świadczą o korzystaniu - w rozumieniu art. 305⁽¹⁾ k.c. - przez uczestnika z nieruchomości wnioskodawczyni w sposób odpowiadający przeznaczeniu posadowionych tam urządzeń uczestnika, co uzasadnia ustanowienie służebności przesyłu na działce wnioskodawczyni za odpowiednim wynagrodzeniem, o czym orzeczono w pkt 1. postanowienia w niniejszej sprawie. Zakres ustanowionej służebności przesyłu został określony przez Sąd na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu geodezji i wyceny nieruchomości A. Z., który w sposób przekonujący odniósł się na piśmie do stanowisk uczestników postępowania odnośnie jego opinii i w sposób nie budzący wątpliwości udzielił wyjaśnień i niezbędnego doprecyzowania opinii.

Co do wynagrodzenia za ustanowienie tej służebności wskazać należy, że nie ma żadnych ustawowych wskazówek, według jakich kryteriów ustalić jego wysokość, określoną przez ustawodawcę jedynie jako "odpowiednie". W orzecznictwie wyrażony został pogląd, iż wynagrodzenie za obciążenie nieruchomości służebnością przesyłu musi być zindywidualizowane, stosownie do doniosłych dla jego określenia okoliczności konkretnego przypadku (zob. postanowienie SN z 8 lutego 2013 r., IV CSK 317/12). Bez wątplenia wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu powinna być adekwatna do zakresu korzystania przez uczestnika z nieruchomości, bowiem właściciel sieci przesyłowej nie jest posiadaczem nieruchomości w rozumieniu art. 336 k.c., a tylko korzysta on z nieruchomości w bardzo ograniczonym zakresie, który nie może pozostać bez wpływu na wysokość wynagrodzenia, które powinno być proporcjonalne do stopnia ingerencji właściciela sieci przesyłowej w treść prawa własności (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2005 r., V CK 679/2004, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2010 r., II CSK 444/09).

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2013 r. IV CSK 440/2012 z kolei precyzuje termin "wynagrodzenie" użyty przez ustawodawcę w rozdziale dotyczącym służebności przesyłu, wskazując, że zakres tego pojęcia jest szerszy od pojęcia "odszkodowania" i może obejmować również wyrównanie szkody, jeśli została poniesiona i wykazana (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2000 r. V CKN 43/2000 OSNC 2000, nr 11 poz. 206; z dnia 5 kwietnia 2012 r. II CSK 401/2011; z dnia 18 kwietnia 2012 r. V CSK 190/2011). Istota wynagrodzenia polega na tym, że powinno ono odpowiadać wartości świadczenia spełnionego na rzecz strony zobowiązanej do jego zapłaty lub uzyskanej przez nią korzyści, a w odniesieniu do służebności powinno być ogólnie ekwiwalentem za znoszenie cudzego korzystania z nieruchomości. Brak w art. 305² § 2 k.c. kryteriów określenia rozmiaru wynagrodzenia oznacza, że ustawodawca pozostawił sądowi swobodę polegającą na indywidualizacji ocen w tym zakresie, sformułowanych na podstawie określonego stanu faktycznego, które mogą także wynikać z ogólnych reguł porządku prawnego.

Słusznie w orzecznictwie przyjmuje się, że nie ma żadnych przeszkód, by wynagrodzenie za ustanowioną służebność, zarówno ustalone przez strony umowy, jak i określone orzeczeniem sądu, kompensowało właścicielowi ten uszczerbek w jego majątku, który jest konsekwencją obniżenia się wartości nieruchomości, jako składnika jego majątku w związku z jej obciążeniem służebnością. (por. postanowienie SN z 8 lutego 2012 r. IV CSK 317/12, postanowienie SN z 20 września 2012 r. IV CSK 56/12).

Na podstawie powyższych wskazań Sąd, ustalając wysokość wynagrodzenia na kwotę 11 700 zł, oparł się na opinii biegłego sądowego A. Z. (2) z dnia 7 sierpnia 2015 r. obejmującej odpowiednią powierzchnię nieruchomości, na której posadowiona jest infrastruktura uczestnika w postaci linii napowietrznych, zawierającą w sobie zarówno powierzchnię całkowicie, fizycznie zajęta przez słupy elektroenergetyczne i stacje transformatorową, jak i powierzchnię niezbędną do obsługi i eksploatacji tych linii. Zdaniem Sądu opinia biegłego została sporządzona zgodnie z metodologią wykonywania tego typu opinii, w szczególności biegły wskazał szczegółowo przedmiot i zakres wyceny, wskazał na jakich podstawach prawnych i źródłach merytorycznych oparł się przy sporządzeniu operatu, uwzględnił zarówno formalne przeznaczenie nieruchomości wynikające z ewidencji gruntów, stan prawny ustalony w oparciu o treść księgi wieczystej, uwzględnił aktualnie obowiązujący dla nieruchomości miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, dokonał szczegółowego opisu szacowanej nieruchomości, wyjaśnił przyjętą metodologię szacowania nieruchomości, dokonał analizy miejscowego rynku nieruchomości, wskazał że ze względu na brak cen transakcyjnych podobnych nieruchomości, należy zastosować sposób pośredni ustalenia wartości służebności przesyłu, wykazał sposób wyliczenia wartości szacowanego wynagrodzenia według sposobu pośredniego. Biegły w sporządzonej opinii szczegółowo uzasadnił wybór podejścia i metody wyceny, a w wyjaśnieniach z dnia 3 lutego i 7 października 2016 r. przekonująco odniósł się do zarzutów wnioskodawczyni i uczestnika do opinii i udzielił wyjaśnień. W ocenie Sądu treść opinii wraz z wyjaśnieniami biegłego nie wykazuje sprzeczności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej, które uzasadniałyby konieczność dopuszczenia opinii innego biegłego. Zgodnie z poglądem wyrażanym w orzecznictwie specyfika oceny dowodu z opinii biegłego wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej (np. wyrok SN z 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04). Z tych względów zarzuty wnioskodawczyni, stanowią jedynie wyraz subiektywnego przekonania i polemikę z ustaleniami biegłego, jako wyraz niezadowolenia z wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu. W judykaturze wyrażano opinię, że nie ma uzasadnienia wniosek o powołanie kolejnego biegłego (lub o kolejne opinie uzupełniające), gdy złożona opinia jest tylko niekorzystna dla strony (vide: wyrok SN z 16 września 2009 r., I UK 102/09 oraz wyrok SN z 6 maja 2009 r., II CSK 642/08).

Sąd wziął pod uwagę, iż wnioskodawczyni nabyła nieruchomość w drodze umowy darowizny już z istniejącą widoczną infrastrukturą uczestnika, przebiegającą przez nieruchomość także inne linie przesyłowe: gazu i wody, które mogą stanowić przedmiot kolejnych służebności przesyłu i dalszego wynagrodzenia, które łącznie nie może przekraczać wartości nieruchomości. Zdaniem Sądu ustalone wynagrodzenie jest odpowiednie i stanowi ekwiwalent wszystkich uciążliwości, jakich właściciel nieruchomości doznaje w związku z obciążeniem nieruchomości służebnością. Sąd przyjął zatem kwotę określoną przez biegłego w opinii i orzekł jak w punkcie drugim postanowienia, a dalej idący wniosek oddalił w punkcie trzecim sentencji.

Wnioskodawczyni nie może domagać się ustalenia wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu poprzez hipotetyczne wskazanie niemożliwości zabudowy nieruchomości na obszarze 30 ar, gdy w żaden sposób nie wykazała, by zabudowa na takim obszarze była niemożliwa i to wyłącznie z powodu linii przesyłowej uczestnika. Obecnie nieruchomość jest gruntem rolnym i nie została przekwalifikowana (odrolniona), a także wnioskodawczyni nie wykazała, by odmówiono jej podziału nieruchomości i jej zabudowy ze względu na obszar oddziaływania linii energetycznej wskazany w planie zagospodarowania przestrzennego. Na nieruchomości położone są także inne linie przesyłowe tj. gazu i prądu, które niewątpliwie wpływają na możliwość wykorzystania nieruchomości i jej ewentualną zabudowę. Ponadto plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje możliwość zabudowy na działalność produkcyjną, które mogą być oszacowane korzystniej niż pod zabudowę mieszkaniową, a wnioskodawczyni nie wykazała, by nie mogła zbyć nieruchomości na takie cele. Zgłoszenie więc wniosku po wydaniu opinii przez biegłego A. Z. o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych, gdy dotychczasowy biegły wydał opinie w granicach tezy dowodowej wnioskodawczyni, należało uznać za spóźnione i zbędne dla ustalenia wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu. Wbrew zarzutom wnioskodawczyni biegły ustalił wartość nieruchomości bez urządzeń przesyłowych, czyli rynkową wartość gruntu za 1 m² na 37,80 zł, a następnie ustalił przy zastosowaniu odpowiednich współczynników wartość służebności przesyłu, czyli wartość tej części nieruchomości, w granicach ustanowionej służebności, ustalając ją na 11 700 zł. Opinii ustalającej zakres służebności strony nie kwestionowały, wobec czego

zbędne było powoływanie biegłego z zakresu budowy i eksploatacji urządzeń infrastruktury elektroenergetycznej. Strony kwestionowały opinię w zakresie ustalenia wynagrodzenia za ustanowienie tej służebności. Obecnie nieruchomości może być wykorzystywana gospodarczo w celu, w jakim było jej dotychczasowe przeznaczenie, wnioskodawczyni korzysta z energii elektrycznej doprowadzonej za pośrednictwem linii przesyłowej uczestnika, w chwili nabycia znała jej stan faktyczny i prawny, na nieruchomości przebiegają inne linie przesyłowe, wobec czego nie ma uzasadnionych podstaw do ustalenia wynagrodzenia uwzględniającego obniżenie wartości większej części działki niż to wynika z konieczności obsługi urządzeń technicznych, czyli w pasie 786 m². Wnioskodawczyni – jak sama zeznała – nie zapoznała się z planem zagospodarowania przestrzennego, a swoje przypuszczenia dotyczące braku możliwości sprzedaży części swojej nieruchomości, jako działek budowlanych, oparła wyłącznie na opinii pośrednika nieruchomości, który miał oświadczyć, że nikt nie kupi takich działek. Okoliczności te tylko hipotetycznego ograniczenia przeznaczenia części gruntu nie mogą być podstawą do uwzględnienia go w wysokości wynagrodzenia, przy czym suma wynagrodzeń za ustanowienie służebności nie mogłaby przekroczyć wartości nieruchomości, co mogłoby nastąpić przy wycenie według oczekiwań wnioskodawczyni. Biegły uwzględnił wszystkie istniejące ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości przez wnioskodawczynię na skutek przebiegu linii energetycznej i Sąd uznał, że określone w opinii wynagrodzenie jest adekwatne do tego zakresu. Jednocześnie stwierdzić należy, że nie ma racji uczestnik twierdząc, że wynagrodzenie w ogóle nie może obejmować odszkodowania za szkodę w postaci zmniejszenia wartości gruntu w pasie służebności o wierzchni 786 m², w obszarze którego konieczny byłby wjazd służ technicznych celem naprawy lub konserwacji linii przesyłowej, o czym była już mowa wyżej z przywołaniem orzeczenia Sądu Najwyższego.

Ponieważ wnioskodawczyni korzystała ze zwolnienia od kosztów sądowych Sąd - na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 520 § 2 zd. 2 k.p.c. – połową tych kosztów obciążył uczestnika, bowiem strony były zgodne, co do konieczności ustanowienia służebności, a różniły się w kwestii wysokości wynagrodzenia, przy czym jego wysokość została ustalona odmiennie niż wynikało to ze stanowiska stron, co uzasadniało rozłożenie tych kosztów po połowie. Na koszty sądowe w wysokości 4 727,24 zł składała się opłata sądowa 40 zł i koszty opinii biegłego w wysokości 4 687,24 zł, stanowiące wydatki tymczasowo poniesione przez Skarb Państwa. Połową tej sumy Sąd obciążył uczestnika w punkcie 4 postanowienia, a drogą połowę, czyli również kwotę 2 363,62 zł nakazał ściągnąć z zasądzonego na rzecz wnioskodawczyni świadczenia, zgodnie z art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 520 § 2 zd. 2 k.p.c. koszty nie obciążające przeciwnika, sąd nakazuje ściągnąć od strony, której czynność spowodowała ich powstanie, o czym orzeczono w pkt 5 sentencji postanowienia.

Ponieważ interesy stron, co do zasady były zgodne, a rozbieżne tylko co do wysokości wynagrodzenia, Sąd na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. ustalił, że każda ze stron ponosi koszty swojego udziału w sprawie we własnym zakresie (pkt 6).